

ת"פ 7006/07/15 - מדינת ישראל נגד דרור ג'נח

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 7006-07-15 מדינת ישראל נ' ג'נח

בפני כבוד השופט ירון לוי
מדינת ישראל עו"ד רות צלאח-מימון פרקליטות מחוז תל
אביב (פלילי)
נגד
דרור ג'נח עוה"ד אלעד שאול אלבז ואסף דוק

גזר דין

פתח דבר

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, לאחר שחזר בו מכפירתו, לקראת תום פרשת התביעה, בכתב אישום מתוקן, בשלישית, בעבירות הבאות: חבלה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 333 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), בנסיבות סעיף 335 לחוק העונשין, ותקיפת זקן לפי סעיף 368(ב) לחוק העונשין, כפי שיפורט להלן.

העובדות

2. ואלה העובדות בהן הודה הנאשם:

א. הנאשם והמתלון שכנים, המתגוררים דלת מול דלת בבניין מגורים בבית ים.

ב. עובר ליום 27.6.2015, לווה הנאשם מהמתלון 100 ₪.

ג. ביום 27.6.2015, סמוך לשעה 21:30, לאחר מספר ניסיונות כושלים להשבת כספו, התדפק המתלון על דלת דירת הנאשם, וביקש ממנו את כספו בחזרה. בין השניים התפתח ויכוח. בשלב מסוים נכנס הנאשם לדירתו, ולקח לידו סכין מטבח גדולה (להלן: "**הסכין**"). משראה המתלון את הנאשם לוקח סכין, ברח לדירתו וניסה לסגור את הדלת, אולם הנאשם בעט בדלת דירת המתלון, ונכנס פנימה.

ד. בסמוך לדלת דירת המתלון, עמדה אמו של המתלון, קשישה כבת כ-93 (להלן: "**הקשישה**"), הנאשם תקף את הקשישה בכך שדחפה, והיא נפלה על הרצפה (להלן: "**התקיפה**").

ה. מייד לאחר מכן, פנה הנאשם לעבר המתלון ודקר אותו (להלן: "**הדקירה**") באמצעות הסכין
עמוד 1

בבטנו, וגרם לו חבלה חמורה (ראו תעודות רפואיות - ת/15).

1. בהמשך נמלט הנאשם מהבניין עד שנעצר כעבור יום.

2. בעקבות הדקירה נגרם למתלונן חתך בבטן, שחדר לכבד, הוא פונה לבית חולים, שם עבר מספר ניתוחים, ולאחר שהתדרדר מצבו, הורדם והונשם, ורק ביום 7.7.2015 שב להכרתו; בעקבות התקיפה נגרמו לקשישה שבר בעצם הבריח, והמטומה, והיא נזקקה למתלה יד.

תסקיר שירות המבחן

3. מהתסקיר עולה כי הנאשם - כבן 36 כיום, נשוי ואגב לקטינה בת כ-3 שנים - החל בצריכת סמים בגיל 14, ובגיל 17 התדרדר לצריכת סמים קשים על בסיס יומיומי.

השירות התרשם כי הנאשם אימפולסיבי, פועל מתוך תמריץ רגעי וללא שיקול דעת, וכי כבר מגיל צעיר נטה לפתור קונפליקטים בדרכים כוחניות. הנאשם הורשע בעבירות אלימות, רכוש וסמים, בגין ריצה 4 תקופות מאסר, ולא גויס לצה"ל.

בהתייחסו לעבירות בהן הורשע, נטה הנאשם להטיל את האחריות על המתלונן, הביע אמפתיה מופחתת, וניכר קושי בהבנת חומרת תוצאות התנהגותו.

4. השירות העריך כי הנאשם בעל רמת סיכון בינונית לביצוע עבירות דומות בעתיד, והמליץ להטיל עליו עונש מאסר מרתיע.

טיעוני ב"כ הצדדים

5. אין חולק שמדובר ב"אירוע אחד".

לטענת ב"כ המאשימה, בנסיבות העניין, מתחם העונש ההולם, בעבירת חבלה בנסיבות מחמירות, נע בין 4 ל-6 שנות מאסר בפועל, ובעבירת תקיפת זקן, בין 10 ל-30 חודשי מאסר בפועל, ולפיכך עתרה להשית על הנאשם מאסר ממושך, ברף העליון של המתחם, לצד מאסר מותנה, פיצוי גבוה למתלוננים, וקנס.

6. ב"כ המאשימה נימקה עמדתה העונשית, בחומרת העבירות, בסבל הפיזי הרב שנגרם למתלונן, כפי שעולה מהצהרתו (ת/24), בנוק לקשישה, ניצולת שואה, שצפתה בבנה נדקר מול עיניה - שמפאת גילה, ועל מנת לייתר את התייצבותה בבית המשפט, לא הוגשה הצהרה מטעמה - ובהעדר סיכויי שיקום של הנאשם.

7. לטענת הסנגור, בנסיבות העניין, מתחם הענישה, בעבירת חבלה בנסיבות מחמירות, נע בין 10 ל-18 חודשי מאסר בפועל, ובעבירת תקיפת זקן, בין חודשי מאסר בודדים ל-12 חודשי מאסר בפועל, ולפיכך, עתר להטיל על הנאשם מאסר ברף הנמוך של מתחמי הענישה, תוך קיזוז כל תקופת מעצר הנאשם, לרבות בפיקוח אלקטרוני.

8. הסנגור נימק עמדתו העונשית, בנסיבות האירוע, ובעיקר נטילת הסכין על ידי הנאשם בשל רצונו להגן על עצמו ועל בני משפחתו, על רקע תחושתו כי הוא מאוים ע"י המתלונן, שהוא בעל עבר פלילי.

על פי הטענה, תקיפת הקשישה לא הייתה מכוונת, אלא הקשישה נקלעה לוויכוח בין הנאשם לבין המתלונן, במהלכו נפלה, ובשל גילה המבוגר, נחבלה.

לטענת הסנגור כוונת המחוקק, בהחמרת הענישה בעבירה זו, בהצעת חוק העונשין (תיקון מס' 98) (תקיפת קשישים), התשס"ח-2008, לא הייתה למקרים מסוג זה, מכיוון שהנאשם לא התכוון לתקוף את הקשישה, אלא דחפה על מנת להגיע אל המתלונן.

עוד נטען כי אין לזקוף לחובת הנאשם אי-שילובו בהליך שיקום, שכן למרות שהביע רצונו להשתלב בטיפול, נמנע שירות המבחן, מבחינת האפשרות.

בנוסף, ביקש הסנגור ליתן משקל לקולא לאופיו הטוב של הנאשם, כפי שעולה מעדות מעסיקו לשעבר, ולנזקים שייגרמו למשפחתו, אם יאסר לתקופה ארוכה, כפי שעולה מדברי רעייתו.

דין ושיקולי ענישה

9. בחנתי בקפידה את מכלול נסיבות האירוע - שפורטו בפני בית המשפט, אף באמצעות מרבית עדי התביעה, וביניהם המתלונן - והגעתי למסקנה שמשקל נסיבות החומרה מטה את הכף לטובת עמדת המאשימה.

התמונה המתקבלת היא, שבכל שלב של האירוע, לאחר כניסת המתלונן לדירתו - הנאשם הוא שגרם להסלמת הוויכוח המילולי שהתפתח בין השניים על עניין של מה בכך. הנאשם הוא זה שנטל סכין מטבח גדולה מדירתו (ראו תצלום הסכין ת/10).

לאור הימלטות המתלונן מדירת הנאשם - לאחר שהבחין כי הנאשם אוחז בסכין - מתקשה אני לקבל טענת הסנגור כי הנאשם חש מאוים. אף אם נכונה טענה זו, הרי שבהימלטות המתלונן מדירת הנאשם, הוסר האיום המיידי, ולמצער, פחת מאוד.

למרות זאת, הקצין הנאשם את תגובתו. תוך שהוא אוחז בסכין, דלק הנאשם אחר המתלונן, יצא מדירתו, בעט בדלת דירת המתלונן, ונכנס פנימה.

בלהטו לפגוע במתלונן, לא חס הנאשם על הקשישה שעמדה בדרכו, דחפה, ומייד לאחר מכן, דקר את המתלונן בבטנו, וגרם לו חבלות חמורות, כמתואר לעיל. חומרת החבלות שנגרמו, בעקבות הדקירה, ניכרו היטב במתלונן, עת עמד כשבר כלי, על דוכן העדים.

10. ייתן משקל הולם לקולה להעדר תכנון מוקדם למעשי הנאשם, ולכך שבנסיבות העניין, הקשישה לא הייתה היעד העיקרי לאלימות הנאשם.

מדיניות הענישה הנוהגת

11. לתמיכתה בעתירתה העונשית, הגישה ב"כ המאשימה פסיקה, כדלקמן:

חבלה בנסיבות מחמירות

ע"פ 935/15 אוסטרוביץ נ' מדינת ישראל (30.11.14) - בית המשפט העליון דחה ערעור על עונש של 50 חודשי מאסר, שנגזרו על מערער, שהורשע בגרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לאחר שהתווכח עם מתלונן, ודקר אותו בשכם. המערער, בעל עבר פלילי מכביד, לא נטל חלק בהליך שיקום, ונקבע כי אינו מכיר בבעייתיות התנהגותו. אושר מתחם עונש הולם בין 18 חודשי מאסר ל-5 שנות מאסר.

תקיפת זקן

מהפסיקה שהגישה ב"כ המאשימה, לעניין מדיניות הענישה בעבירת "תקיפת זקן", לא ניתן ללמוד על מתחם העונש ההולם בענייננו, מכיוון שפסיקה זו עוסקת בהתרחשויות עובדתיות שבהן "תקיפת זקן" מהווה את עיקר החומרה במעשים, בניגוד לענייננו, שבו תקיפת הקשישה נלווית לעבירה העיקרית, החבלה במתלונן. כך, למשל, בת"פ 26805-09-12 מדינת ישראל נ' בטחיש (27.4.15), הוטלו 9 חודשי מאסר בפועל על נאשם שהכה את המנהל במקום עבודתו, על רקע כוונת המנהל לפטרו; או רע"פ 6790/12 גולד נ' מדינת ישראל (20.9.12), שבו נדחתה בקשת רשות ערעור של מבקש שהוטלו עליו 12 חודשי מאסר בפועל, בגין הכאת אביו הקשיש בראשו באמצעות חפץ, בעיטה וניפוץ אגרטל על ראשו.

12. אף הסנגור הגיש פסיקה - מקלה - לתמיכה בעמדתו העונשית, כדלקמן:

חבלה בנסיבות מחמירות

ע"פ 5794/13 מדינת ישראל נ' שיכה (2.4.2014) - בית המשפט העליון קיבל בחלקו ערעור על קולת העונש, בעניינו של משיב, שהורשע בפציעה בנסיבות מחמירות, והוטלו עליו 6 חודשי מאסר, לריצוי בדרך של עבודות שירות, בגין דקירת מתלונן שלוש פעמים, באמצעות מספרים, על רקע הפרעת המתלונן למשיב בעבודתו. נקבע כי הנסיבות האישיות של המערער - נורמטיבי, ללא עבר פלילי - מצביעות על כך שמדובר במעידה חד-פעמית, ובמעשה ספונטני, לא מתוכנן, וכי יש להקל בעונש לאור הפגיעה במשפחת המערער בעקבות האירוע. בית המשפט העליון החמיר ברכיב המאסר המותנה.

ת"פ 32493-10-14 מדינת נ' זוגע (16.6.2015) - בית המשפט המחוזי גזר 15 חודשי מאסר בפועל על נאשם - בעל עבר פלילי, עם מאסר מותנה להפעלה, וללא אופק שיקומי - שהורשע בחבלה חמורה בנסיבות מחמירות, בגין דקירת מתלונן, באמצעות שבר בקבוק זכוכית, ללא קנטור. נקבע כי מתחם עונש ההולם, בנסיבות אלה, נע בין 9 ל-30 חודשי מאסר.

ע"פ 1892/15 אבו מדיעם נ' מדינת ישראל (31.5.2015) - בית המשפט העליון אישר עונש של 14 חודשי מאסר בפועל שנגזר על כל אחד מהמערערים, שהורשעו בעבירת חבלה בנסיבות מחמירות, בגין הכאת המתלונן בצוואת, באמצעות מקלות, על רקע ויכוח.

מדובר במקרה קל משמעותית מענייננו, שכן העבירות נעברו באמצעות מקלות - ולא באמצעות סכין - וכן בתסקירים חייביים, בעניינם של שני המערערים.

13. סבורני כי פסקי הדין שיפורטו להלן משקפים באופן הולם יותר את מתחם הענישה הראוי בענייננו, בעבירת תקיפת זקן.

תקיפת זקן

ת"פ 29239-08-10 **מדינת ישראל נ' שדה** (1.2.14) - בית משפט השלום גזר 8 חודשי מאסר מותנים, על נאשם - נטול עבר פלילי - שהורשע בתקיפת זקן. הנאשם שכר דירה מהמתלוננים, בני זוג קשישים, ועל רקע מחלוקת כספית שהתגלעה בין הצדדים, דחף את המתלונן מחוץ לדירה. לאחר שהמתלוננת נעמדה בין הנאשם למתלונן, דחף הנאשם את המתלוננת על הרצפה. כתוצאה ממעשי הנאשם, המתלוננת נחבלה ונזקקה למתלה לכתף, ולמתלונן נגרמו שריטה ודימום.

רע"פ 4844/15 **גלובע נ' מדינת ישראל** (16.7.15) - בית המשפט העליון אישר עונש של 3 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, שהוטלו על מבקש, נהג מונית, שבמהלך ויכוח בינו לבין נוסע על גובה התשלום, דחף את המתלונן, וגרם לו חבלות.

14. לאור כל האמור, אני קובע כי בשים לב למכלול נסיבות האירוע, כפי שפורטו בהרחבה לעיל, מתחם העונש ההולם בעבירת חבלה בנסיבות מחמירות נע בין 30 לבין 60 חודשי מאסר בפועל; ובעבירת תקיפת זקן בין מאסר מותנה לבין חצי שנת מאסר.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

15. בנסיבות העניין, אני סבור שיש הצדקה לסטייה ממתחם העונש ההולם.

16. לצורך גזירת הדין, בתוך המתחם, יש ליתן משקל לנסיבות שאינן קשורות בעבירות, ובכללן אלה: הקושי של הנאשם ליטול אחריות מלאה על מעשיו; נטיית הנאשם להשליך את האחריות על המעשים על המתלונן, והבעת האמפתיה המופחתת; הקושי בהבנת חומרת תוצאות התנהגותו; רמת הסיכון הבינונית להישנות המעשים; עברו הפלילי המשמעותי של הנאשם, שהורשע בעבירות אלימות, רכוש וסמים, בגין ריצה 4 תקופות מאסר.

עם זאת, יינתן משקל מופחת לחומרה לעברו הפלילי של הנאשם, לאור ההתמתנות בהסתבכויותיו בפלילים, בשים לב לכך שהרשעתו האחרונה משנת 2006, ועבירת האלימות האחרונה היא משנת 2004; עוד יינתן משקל הולם לקולה לגילו הצעיר יחסית של הנאשם; להודאתו, תוך מתן משקל לשלב הדיוני בו ניתנה; לחסכון עדות הקשישה; ולנסיבות חייו הלא קלות של הנאשם, כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן. לא נעלמה מעיני הפגיעה המשמעותית בפרנסת משפחת הנאשם, אך, בנסיבות העניין, אין לנאשם אלא להלין על עצמו. הסלמת האירוע לא הייתה הכרחית, והנאשם יכול היה למנעה כמעט בכל שלב.

17. בית המשפט העליון (כב' השופט י. דנציגר) התייחס לצורך בהרתעה בעבירות בהן הורשע הנאשם, כדלהלן:

"קיים אינטרס ציבורי מובהק וחד משמעי בהרתעת היחיד והרתעת הרבים מפני נקיטה בדרך של כוח ואלימות ליישוב מחלוקות וסכסוכים תוך שימוש בנשק קר. המסר שצריך לצאת מבית משפט זה הוא שחברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם שימוש בסכין לשם פתרון מחלוקות וסכסוכים. יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להלחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה [...] זהו נגע רע שיש לבערו מן

היסוד. לפיכך, שעה שנגע האלימות והפרת החוק פושה בחברתנו מן הראוי שידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות ייטו בתי המשפט להשית עליהם עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח"

(ע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' חסן, פסקה 21 (10.11.2009)).

קיצוז תקופת מעצר הנאשם בפיקוח אלקטרוני

18. בשאלת קיצוז ימי מעצר הנאשם בפיקוח אלקטרוני, לפי חוק פיקוח אלקטרוני על עצור ועל אסיר משוחרר על תנאי (תיקוני חקיקה), התשע"ה-2014 (שנכנס לתוקפו ביום 16.6.2015), ניתנו פסקי דין על ידי בתי משפט מחוזיים ובתי משפט שלום.

מקובלת עליו העמדה לפיה, אין לקוז תקופת מעצר בפיקוח אלקטרוני מתקופת מאסר. מקובלים עליו הנימוקים לעמדה זו, שפורטו בפסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע בת"פ 33171-05-14 מדינת ישראל נ' רובין (2.2.16), (ראו האסמכתאות המפורטות שם).

להשקפתי, יש להביא בחשבון את משך תקופת מעצר נאשם בפיקוח אלקטרוני, לעניין משך תקופת המאסר.

סוף דבר

19. לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) 54 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו, מיום 28.6.2015 ועד ליום 21.9.15.

(ב) 18 חודשי מאסר מותנים למשך שלוש שנים, מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור איזו מהעבירות בהן הורשע, או כל עבירת אלימות מסוג פשע.

(ג) פיצויים בסך 7,000 ₪ למתלונן.

(ד) פיצויים בסך 3,000 ₪ לקשישה.

הפיצויים יופקדו בקופת בית המשפט עד ולא יאוחר מיום 1.5.2016.

זכות ערעור לבית המשפט העליון, בתוך 45 ימים מהיום.

ניתנה היום, י' אדר ב' תשע"ו, 20 מרץ 2016, בהעדר הצדדים.

ירון לוי, שופט

עמוד 6

